

Освећење споменика жртвама усташког злочина на Старом броду на Дрини

Стари брод на Дрини је мјесто историјског злочина геноцида којег починише хрватско-муслиманске усташе над српским народом 1942. године.

Наиме, схавтивши да се српски устанак слободе и отпора усташком режиму шири и да се не може зауставити репресивним мјерама Власт Независне Државе Хрватске под управом ратног злочинца Анте Павелића одлучује по узору на Аустроугарску из 1915. године етнички очистити Источну Босну, а прије свега Подриње. Одлучено је да усташки бојовник Јуре Францетић уз помоћ муслиманске милиције Источну Босну очисти од Срба. Францетић је операцију осмислио у јануару-фебруару 1942. године и исту покренуо почетком марта 1942. године са циљем да се преостали Срби из Сарајева и Сарајевског поља, општина Пале, Соколац, Олово, Хан Пијесак, Власеница, Рогатица, Трново и читавог Средњег Подриња ликвидирају или протјерају.

Јадни Срби, који нису имали гдје и код кога да се склоне повлачили су се према ријеци Дрини, односно ка Вишеграду надајући се да ће преко Вишеграда стићи у тада од Њемаца окупирану Србију. Нажалост, у томе су их спријечили италијански фашисти. Нису им дозволили прелазак преко Мехмед-

пашине Ћуприје у Вишеграду. Тај поступак италијанских фашиста открива до данас непознату чињеницу да су у злочиначку операцију осим усташко-муслиманских јединица били укључени и италијански фашисти и комунистички партизански покрет који је ненаоружани српски народ третирао као четнике, односно монархисте.

Знали су прогоњени и бјежећи Срби, као некада Јевреји у Мисиру, да сјеверно од Вишеграда а низводно на ријеци Дрини према Бајиној башти постоји прелаз (брод), којег су они знали као "Стари брод" и кренули су к њему. Сама ријеч "брод" значи камени прелаз преко ријеке. Међутим, због висине водостаја прелаз преко "Старог брода" је био немогућ. У тим и таквим околностима пристигле су их хрватске усташе и муслиманска полиција и починиле над њима невиђен и нечувен злочин. Што побијених, што масакрираних и у хладне валове Дрине натјераних и бачених Срба по неким историчарима креће се између пет и шест хиљада. Мало ли је, о Господе!

Деценијама после Другог свјетског рата комунистички режим и сам огрезао у крви невиних и у систематским злочинима над српским народом исте је системски прикривао. Можда је неким тешко размјети овај и овакве поступке југословенских партизана, али треба имати у виду чињеницу да су током 1944. и 1945. године многобројни (или безбојни) усташки елементи (официри и војници) прешли у партизанске редове и тако се инволвирани у антисрпски комунистички режим Јосипа Броза Тита. Лустрација југословенског партизанског покрета никад није извршена, а крајње је вријеме да се на основу архива и то учини. Не треба изгубити из вида и другу чињеницу да су хрватско усташтво и југословенски комунизам настали истовремено на идеји антисрпства и антијугословенства. Заправо ради се о једном те истом медаљону са два слична лица. И за усташе и за комунисте Југославија је била "гробница несрпских народа". И комунисти и усташе су идеолошки анимирали све могуће и немогуће непријатеље и савезнике против српског народа и против Југославије. Управо су и једни и други прве злочине против Југославије и српског народа починили не 1941. године, већ много раније, као терористичке организације. Врхунац је био у убиству краља Александра 1934. године. Њихова антисрпска и антијугословенска политика експлодирала је 1941. године, али на два различита и интересно супростављена начина.

Трудом и добротом добрих и племенитих људи током 2018. и текуће 2019. године подигнуто је спомен-обилежје у Старом броду на Дрини које ће, ако

Бог да, бити освећено и отворено у Суботу, 7. септембра 2019. године са почетком у 12 часова.

Саопштење из канцеларије Митрополије дабробосанске
Сарајево, 10. јула 2019. године

spc.rs